

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Appendix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

βωμν, certamus, ut uictoriam præripia-
 mus. μόνου προσδωζω, ὅπως ἂν χειροαίμνω
 σοι, solum studeo, quónam pacto gratifi-
 carer tibi. διδάξω ὡς ἂν τῆ σοφίας βάθος μὴ
 ἀγνοίης, docebo, ut sapientiæ profundi-
 tatem non ignores. διηγῆσθαι, ὡς ἂν ἴδω
 λαλῶς γήοιρ, narrabo, quónam pacto
 hoc bene fieret.

ἌΝ ἈΡΙΣΤΟΛΟΓΙΚῶΣ.

ἌΝ indefinite acceptum plerūq; sub-
 iunctiuo construitur, ὅ, τι ἂν λέγης, quod
 cunq; dicas. ὅσω ἂν διαφέρης, quanto cū-
 que differas. ὅπόδαπος ἂν ἦ, cuiuscunq;
 sit. ὅποτερῶ ἂν ἦ, uterlibet sit. ὅπῃ ἂν ἔλθῃ,
 quacunq; eat.

Interdum cum optatiuo, sed tum de-
 mū cū res præterita narrať. ἢνίῃ ἂν εἶπῃρ
 πῆλ' τότε δέοι, cū oporteret, uel cū o-
 porteabat dicere quippiā aduersus hæc.
 ἂν & εἰάν, pro ἢν acceptæ, inueniūtur
 etiā cū optatiuo. ὡς εἰάν, siue ὡς ἂν πρότε-
 ρός τις εἶποι, quasi uero si qs prior dixisset.

APPENDIX.

Ἄν potentialiter acceptum, siue inde-
 finite

finite, sepe deest in oratione. Demost. δ-
 εἰς ποτε ἀνθρώπων εὔροι ἢ κατ' ἐμὲ τὸ δὲρ' ἐλ-
 λειφθῆν, pro εὔροι ἄρ, nemo unquam ho-
 minum inuenite posset delictum ali-
 quod in me.

Sæpe item abundat. Aristoph. in Plu-
 to. ἢ βίγ' ἄρ' ἔχοι τίς ἄρ' δίκαιον ἀντιπεῖν ἐλ-
 quod iustum posset quispiã adhuc con-
 tradicere. In quo loco abundat alterũ ἄρ.

Ponuntur enim Græcis tum cæteræ
 orationis partes, ut dictum est, tum præ-
 cipue coniunctiones, sic ut orationi ad-
 ferant nonnunquã ornamentum aliquid,
 sed nihil sententiæ: quod potissimum
 fit in coniunctionibus expletivis, & in
 ijs quæ hic sequuntur. Ο Ὑ Ν.

Ο Ὑ Ν, ut ὅπῃ δὲν ἐποίησεν, pro ὅπῃ ἐποίη-
 σεν, quod fecit. ὡσπερ δὲν ἔχει, pro ὡσπερ
 ἔχει, quæadmodũ se habet, ὡς δὲν, ἢ ὡς.

Ω Ν Ἰωνικῶς.

Ω Ν non modo abundat, sed etiã in-
 ter præpositionem & uerbum composi-
 tum interponitur. ἀπ' ὧν ἔδοντο, pro ἀπέ-
 δοντο, reddebant, ὅζ' ὧν εἶλοντο, pro ὅζ' εἶλοντο.

πῶ

ἀπὸ ὧν ἐβαψον, pro ἀπέβαψον. κατ' ὧν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε. **Τ Ε.**

Τ Ε, ut ἐφ' ὧν τε, pro ἐφ' ὧν.

Κ Α Ι.

Κ Α Ι, ut ἰὴ γὰρ αὐτὸς ὁ λόγος ἀληθὴς ὄντις, etenim sermo ipse uerus est.

Α Τ Τ Α.

Α Τ Τ Α, ut ποῖ ἄλλα, ἕτερά ἄλλα, ut supra dictum est. **Ο Τ Ι.**

Ο Τ Ι, ut Ioan. 1, ὡμολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ Χριστός, confessus est, non sum ego Christus. Nam nisi abundaret ὅτι, sensus esset, Baptistā esse confessum, Euangelistam non esse Christum. Et cap. 4. καλῶς εἶπας, ὅτι ἀνδρα ἔκ' ἐχω, bene dixisti, uirum non habeo. Quo etiam in loco, si ὅτι non abundaret, nihil significaret aliud, quā̄m recte dixisse Samaritanā, quod Christus uirum non haberet.

Item Marci 13. λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, dicētes ego sum. Quo in loco, si nō abundaret ὅτι, sensus esset, uenturos qui dicerent, Christum esse Christum. Rursus Apocalyp. 3. λέγεις ὅτι πλῆσιός εἰμι, dicis,

Μ 4 ego

ego sum dives : cū alioqui esset sensus,
tu dicis me esse divitem.

Ω Σ.

Ω Σ pro ὅτι. ut λέγεις ὡς καλὸς ἐμὶ, dicis,
ego sum formosus, Neq; solum abunda-
dant Græcis orationis partes, sed non-
nunquam totæ orationes, ueluti δὲ οἶδ'
ὅτι, ut φαῦλος, ὡς πασί, δὲ οἶδ' ὅτι, γὰρ γραφαῖς
δ' ἡλόρ' ὅτι, ἄρ' ἡτέρον ἐπετίμησε, Paulus (ut
omnibus per scripturas manifestū est)
Petrum increpauit.

Ε Υ Ξ Θ Ι.

Abundat etiam interdum δὲ ἴδι, qd
Græcis usui est eo loco, quo Latinis, mi-
hi crede: ut ἀδεις, δὲ ἴδι, ἢ ἀνόμων σωθήσε-
ται, nemo, mihi crede, ini-
quorum serua-
bitur.

Ι Ε Λ Ο Σ.

ANNOTA-